

Thuiskomen...

...Dat roept een wereld van gedachten op! Wanneer je met elkaar trouwt, belooft je elkaar liefde en trouw. Je kunt altijd bij elkaar thuis komen. Maar wanneer je kinderen krijgt, belooft je dat ook: Je belooft je kind lief te zullen hebben en ze kunnen altijd bij je thuiskomen.

Thuis: dat is een plek waar je samen blij kan zijn, maar ook verdrietig. Waar je jezelf kunt zijn en waar je elkaar weet te bemoedigen. Daar is oor voor jouw problemen, maar ook waardering voor wat jij doet. Wat heerlijk om bij elkaar thuis te komen, om je kind te zien thuiskomen.

Niet vanzelf

Maar het gaat in deze dingen nooit vanzelf goed. Een tijd kan dat zo lijken, maar er kan op den duur veel misgaan. Dit is niet nieuw! Daarvoor is er bij de zondeval teveel stuk gegaan. In Luk. 15 lezen we in een gelijkenis over een vader die zijn kinderen mist omdat ze niet meer thuis willen komen. Toch bleef de vader de deur voor hen openhouden. Niet omdat die zonen het hadden verdiend, maar vanwege het liefdevolle hart van de vader. Zo laat Jezus ons Zijn Vader kennen! Ouders mogen steeds hun hart aan het hart van de Vader ophalen, om te weten hoe je moet omgaan met je kinderen.

Er kan zo'n bitterheid ontstaan als het in gezinnen niet meer botert. Er staat in 1 Cor. 13 dat de liefde niet verbitterd raakt. Maar de liefde kan bekoeld raken. Liefde is echter niet een gevoel, maar een keus. Er staat dat man en vrouw niet verbitterd moeten worden, omdat ze beide erfgenamen van de genade van het leven zijn, maar dat geldt van ouders ook naar kinderen toe. God heeft ook hen in Zijn genade op het oog om het Koninkrijk binnen te doen gaan. Dan ga je onherroepelijk je kind anders zien!

Schouder aan schouder

De kerkelijke gemeente is een plek waar je schouder aan schouder staat om elkaar te helpen bij de opvoeding van je kinderen. In Titus 2:12 staat dat Gods genade ons opvoedt tot een nieuw leven. Veel van onze opvoeding kon wel eens ongenadiger zijn dan wat God bedoelt.

Het is goed om elkaar in de gemeente te bemoedigen. Wat is het goed om als gezinnen zondags samen thuis te komen in Gods huis, waar kinderen er ook helemaal bij horen. Niets is mooier dan om kinderen in de kerk te zien! Ik probeer in elke kerkdienst kinderen de kern van de preek te vertellen door middel van een verhaaltje. Dat blijkt meteen ook voor anderen een kapstok te zijn.

Jongerenpastoraat

In de Hervormde Gemeente van Woudenberg hebben wij jeugdpastoraat opgezet. In het gewone pastoraat krijgen jongeren niet altijd die aandacht die ze nodig hebben. Daarom hebben we naar een structuur gezocht. Iedere jongere vanaf twaalf tot twintig jaar staat onder de hoede van een jongerenpastoraatmedewerker die gekoppeld is aan een ouderling. Dit zijn jonge belijdende gemeenteleden die een hart hebben voor jongeren en een persoonlijk gesprek met hen aangaan, thuis of op een school in de wijk. Er zijn regels voor afgesproken en er is ook een gedragscode ontwikkeld.

Dit jongerenpastoraat werkt! Het doel van jongerenpastoraat is om voor jongeren een praatpaal te zijn over tal van zaken waar ze mee kunnen zitten. Je moet er wel eerst flink in willen investeren. Maar als het klikt, dan ervaren jongeren dat als een weldaad. Ze vinden het bijzonder dat er iemand er voor hen wil zijn en daar tijd voor neemt. Dan kan het gebeuren dat jongeren opeens hun hart luchten over wat hen hoog zit. Dat geeft een gevoel van thuiskomen. Is dat niet het mooiste wat je elkaar kunt bieden? Zo ontdek je samen, in het gezin en in de kerk, dat het er om gaat dat je werkelijk thuis mag komen bij God.

Ds. C.B. Stam, Woudenberg

Colofon

25e jaargang, september 2009, nr. 3

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Schuilplaats en wordt toegezonden aan donateurs, kerkenraden, maatschappelijke en politieke organisaties en instellingen in de gezondheidszorg.

Redactie

mevr. H.M.J. de Vries
dhr. P.J. Versloot

Aan dit nummer werkten verder mee:

Christine van Gernerden
Ds. C.B. Stam

Fotografie

Foto pagina 1 en 2: Istock

Stichting Schuilplaats is een landelijke, interkerkelijke hulpverleningsorganisatie. De hulpverlening is gericht op de behandeling van problemen in de relationele of psychische sfeer en op verwerkingsproblematiek zoals rouw en incest. Stichting Schuilplaats streeft naar samenwerking met andere organisaties.

Het maatschappelijk werk houdt op werkdagen telefonisch spreekuur van 8.30 tot 10.00 uur.

Nalaten

Om Schuilplaats in uw wilsbeschikking op te nemen, dient u de volgende zin te vermelden: "Ik legateer aan Stichting Schuilplaats te Veenendaal een bedrag van € ... om te worden afgegeven zonder kosten, drie maanden na mijn overlijden."

Postbus 7, 3900 AA Veenendaal

T (0318) 52 61 23

F (0318) 55 34 77

E info@stichtingschuilplaats.nl

I www.stichtingschuilplaats.nl

Giro 1341400

Bestuur

dhr.dr. W.J. van Duijn (voorzitter),
Katwijk; dhr.ing. H.E.J. Boon
(penningmeester), Gouda; dhr. R. Geluk,
Ermelo; dhr. H. de Vries (secretaris),
Apeldoorn; mevr. W.S. van Wetten
(algemeen adjunct), Nieuw-Beijerland

Schuilplaats breidt samen met Eleos zorgaanbod uit

Schuilplaats breidt in Veenendaal haar zorgaanbod uit met GZ-psycholoog mevrouw drs. A. Visscher die al tien jaar werkzaam is voor Eleos. Bij complexe problematiek kan de cliënt zonder extra doorverwijzing en wachtlijsten nu ook binnen de Schuilplaats organisatie hulp ontvangen.

Schuilplaats

september 2009, nr. 3

Nieuws

In dit nummer:

- **Vertrouwen als familieband**
- **Terugblik hulpverlener**
- **Tips ter bevordering van de relatie tussen ouder en kind**
- **Schuilplaats breidt samen met Eleos zorgaanbod uit**

Vetrouwen als familieband

“We zijn veel duidelijker en opener naar elkaar geworden”

Vertrouwen is de basis voor elke relatie. Dat geldt ook voor de band tussen ouders en kinderen. Hoe die relatie kan escaleren als dat vertrouwen wordt geschaad, heeft familie Van Veen aan den lijve ondervonden. “Dankzij de hulp van Stichting Schuilplaats kunnen we nu als gezin weer gezin zijn”, vertelt vader Henk van Veen.

Foto: Istock

zat, zat ze bij Piet. En ga zo maar door. We wisten gewoon niet meer wat we moesten geloven”, vertelt de moeder van Monique.

Pubertijd

Omdat Monique haar afspraken niet nakomt, wordt het vertrouwen van haar ouders in haar keer op keer beschaamd. “In het begin denk je nog dat een beetje dwarsigheid gewoon bij de pubertijd hoort. Maar op een gegeven moment konden we niet meer van haar op aan. We hadden geen vat meer op Monique, die ons steeds verder leek te ontglijpen.” Intussen zag Monique voor haarzelf geen andere uitweg meer dan weg te lopen en een nacht niet thuis te komen. Haar ouders: “Dan staat je wereld echt even stil.” Het ergste wordt gevreesd, maar via vriendinnen

“Als je puberdochter een nacht niet thuis komt zonder dat je weet waar ze is, slaat alle grond onder je voeten vandaan” zo beschrijft Margriet van Veen het dieptepunt van een turbulente periode waar het gezin doorheen is gegaan.

Tot haar zestiende was Monique, de oudste dochter in een gezin met vier kinderen, een rustig en volgzaam meisje. Maar in haar pubertijd komt daar verandering in. Wat begint met een smoesje, worden leugens die van kwaad tot erger gaan. “Als we afspraken hoe laat ze thuis moest zijn, kwam ze op alle tijden behalve de afgesproken tijd naar huis. Als ze zei dat ze bij Jan

>>

te bewegen om samen naar een andere oplossing te zoeken voor de uit de hand gelopen situatie.

Monique wil op dat moment onder geen beding meer thuis wonen en vindt voor onbepaalde tijd onderdak bij bevriende kennissen in een dorp verderop. De schrik zit er goed in bij de familie Van Veen en iedereen beseft dat

“Het is prettig als je samen met een buitenstaander de zaken eens kunt ordenen.”

er iets moet gebeuren om de relatie tussen ouders en dochter weer op de rit te krijgen. Ook Monique zegt – terugkijkend – eigenlijk niet met de ontstane situatie te kunnen en te willen leven.

Vrij snel volgt een gezamenlijk gesprek met de predikant van de kerkelijke gemeente waar het gezin bij is aangesloten. “Dat eerste gesprek was al heel verhelderend”, vertelt de vader van Monique. “Het is prettig als je samen met een buitenstaander de zaken eens kunt ordenen.” De dominee tipt het gezin om eens te gaan praten met een hulpverlener van Stichting Schuilplaats.

Hulpverlening

De inzet van de gesprekken was vanaf het begin om het contact zodanig te herstellen dat Monique weer thuis over de vloer zou komen. “Dat was eigenlijk ook wat ik

wordt Monique de volgende dag ongedeerd opgespoord. Monique over haar actie: “Ik wilde gewoon weg en ergens opnieuw beginnen waar niemand me kent.” Ze overweegt zelfs om met een vriend naar het buitenland te vertrekken. Zo ver komt het gelukkig niet. De avond voor vertrek weet haar vader met een vriendin Monique

Terugblik hulpverlener

Het is belangrijk dat ouders proberen om in contact te blijven met hun kind en de deur voor hen geopend houden. Maatschappelijk werker Christine van Gernerden kijkt terug op de hulpverlening.

In de situatie van familie Van Veen ontstond een breuk in het vertrouwen tussen Monique en haar ouders. Monique was als puber bezig om haar identiteit te ontwikkelen en was op weg naar zelfstandigheid en volwassenheid. Monique kwam echter in aanraking met verkeerde vrienden door wie zij beïnvloed werd. Dit maakte dat zij steeds minder deelde met haar ouders en steeds meer haar eigen weg ging. Haar ouders wisten daardoor vaak niet waar Monique was en maakten zich grote zorgen om haar. Zo ontstond verwijdering en wederzijds onbegrip in de relatie met haar ouders.

Kenmerkend voor de levensfase van de puber is dat hij graag eigen beslissingen wil nemen, grenzen uitprobeert en experimenteert. Dit kan betekenen dat hij andere wegen gaat dan de ouders voor hem hebben bedacht. Voor ouders kan dit strijd opleveren. Zij kunnen de angst hebben om hun kind kwijt te raken, omdat het zich meer gaat losmaken. Tevens kan het geloofsstrijd opleveren wanneer ouders zien dat hun kinderen keuzes maken waar zij niet achter staan. Het is belangrijk dat ouders proberen om in contact te blij-

ven met hun kind en de deur voor hen geopend houden.

In de gesprekken met Monique en haar ouders werd gewerkt aan het herstel van vertrouwen. De sleutelwoorden daarin waren ‘openheid en eerlijkheid’. In de gesprekken hebben zij geleerd om hun gevoelens en gedachten meer met elkaar te delen, waardoor vertrouwen weer kon groeien. Ook hebben zij

De sleutelwoorden in de gesprekken waren openheid en eerlijkheid.

gebeurtenissen uit het verleden uit leren spreken naar elkaar, waardoor zij dit achter zich konden laten. Tevens is Monique zich bewuster geworden van haar eigen grenzen en heeft zij geleerd om deze aan te geven naar haar sociale omge-

ving waaronder vrienden, waardoor zij weerbaarder is geworden.

Ik heb bewondering voor de manier waarop zij met elkaar de problemen hebben aangepakt. Doordat zij ook thuis direct aan de slag gingen met de tips en handvatten, kwamen zij op relatief korte termijn weer in gesprek met elkaar. Dit zorgde ervoor dat Monique uiteindelijk weer thuis kon

gaan wonen. Het is mooi om te zien dat onze hulpverlening een bijdrage heeft geleverd in het opnieuw vinden van elkaar en dat vertrouwen en onderlinge liefde zijn toegenomen.

zelf het liefste wilde, ook al besepte ik dat toen niet meteen”, zegt Monique terugkijkend.

Ook het gezin waar Monique logeerde, was een positieve stimulans om de relatie met haar ouders weer te herstellen – in tegenstelling tot de vrienden waar ze destijds mee optrok. Haar moeder: “We zagen dat Monique heel beïnvloedbaar was. Als je dan andere jongeren treft die net als jij zich het liefst tegen alles en iedereen afzetten, beland je in een negatieve spiraal.”

In de hulpverlening bij Stichting Schuilplaats is vertrouwen het sleutelwoord. Naast het herstellen van de vertrouwensband met haar ouders is een belangrijk doel voor Monique om aan haar zelfvertrouwen te werken. Ook staat er nog een cursus ‘sociale vaardigheden’ op het programma. Maar het voornaamste dat ze tot nu toe heeft geleerd, is het belang van open en eerlijk zijn, zo zegt Monique. “Je ouders hebben tenslotte toch het beste met je voor.”

Vertrouwen

Na een paar maanden komt Monique voor het eerst weer een nachtje thuis slapen en stapje voor stapje wordt gewerkt aan een volledige terugkeer. “Dat was best wel spannend. Op advies van de hulpverlening hebben we alles stukje bij beetje op papier gezet. Zo konden we alle drie beschrijven wat we van elkaar verwachten, maar ook zeggen waar we spijt van hadden. Daarnaast hebben we een paar keiharde afspraken gemaakt”, vertelt Henk van Veen, die bewondering heeft voor de houding van zijn dochter. “We merken aan alles dat ze de keus heeft gemaakt om ervoor te gaan. Haar manier van praten en doen en haar hele houding geeft ons ontzettend veel vertrouwen. Nu kunnen we als gezin weer gewoon gezin zijn.” Al met al is de familie Van Veen er sterker uitgekomen. “We zijn veel duidelijker en opener tegen elkaar geworden. Dat is pure winst.”

Monique – intussen negentien jaar – is blij dat ze weer thuis woont en denkt voorlopig niet aan vertrekken. Op de vraag of ze haar ouders liever strenger of juist wat losser had gezien in de afgelopen periode, zegt Monique: “Als ze strenger waren geweest, was ik er alleen maar nog harder tegenin gegaan. En als ze losser waren geweest, waren ze er alleen maar later achtergekomen wat er aan de hand is.”

Wondertjes

Achteraf kijkt het hele gezin op de situatie terug als een samenloop van allerlei kleine omstandigheden, met grote gevolgen. Toch zien ze in alles ook de bewarende hand van de Heere God. Monique: “Het was geen toeval dat mijn vader me net de avond voordat ik naar het buitenland wilde vertrekken, kwam opzoeken. Hij had niet een avond eerder, maar ook niet een avond later moeten komen. Ik weet ook dat er in die periode veel voor ons is gebeden. Daarom zie ik een aantal gebeurtenissen niet als toeval, maar als kleine wondertjes.” Op de vraag wat ouders van puberkinderen het beste kunnen doen, antwoordt Monique: “Ondanks alles open blijven staan voor een gesprek. En voor je kinderen blijven bidden.”

De casus in dit verhaal komt uit de praktijk van Stichting Schuilplaats en wordt met toestemming van betrokkenen geanonimiseerd gebruikt. De personen op de foto hebben geen relatie met het verhaal.

Adviezen en tips die het vertrouwen in de relatie tussen ouders en kinderen kunnen bevorderen!

Luister naar elkaar

Door goed te luisteren naar uw kind, kunt u beter begrijpen/ inleven wat uw kind bezighoudt. Neem uw kind serieus zodat het zich gewaardeerd en gerespecteerd voelt.

Doorvragen

Bij goed luisteren behoort ook doorvragen. Hulpmiddel daarbij is het stellen van open vragen (beginnen met: wie, wat, waar, wanneer, hoe, waarom). Hierdoor krijgt uw kind de ruimte om zelf een antwoord te bedenken.

Tijd voor elkaar

Neem de tijd voor uw kind om met elkaar in gesprek te gaan. Onderneem gezamenlijke gezinsactiviteiten. Dit versterkt de onderlinge band en bevordert het vertrouwen.

Liefde en waardering

Geef liefde, positieve aandacht en complimenten. Dit bevordert het zelfvertrouwen bij uw kind wat op weg naar volwassenheid belangrijk is.

Openheid

Geef uw kind de ruimte om met vragen en problemen bij u te komen. Bijvoorbeeld over seksualiteit, verkering en geloof. Probeer mee te denken in de vragen die uw kind heeft en geef tevens uw eigen gedachten en gevoelens weer.

Grenzen stellen en afspraken maken

Stel als ouders duidelijke grenzen en regels. Dit biedt veiligheid. Het kind weet dan wat er verwacht wordt én wat het kan verwachten van de ouders. Het stellen van duidelijke grenzen, leert het kind ook verantwoordelijkheid te nemen en zich voor te bereiden op de toekomst.

Ruimte geven

Geef uw kind ruimte. Uw kind kan daarmee laten zien wat het al kan en krijgt meer zelfvertrouwen. Wanneer blijkt dat u uw kind te veel ruimte heeft gegeven, maak dan in overleg nieuwe afspraken met elkaar.

Onderhandelen en maak een stappenplan

Onderhandel over regels en grenzen, waar Gods Woord ruimte biedt, zeker in de puberteit van uw kind. Door te onderhandelen kunnen ruzies vermeden of opgelost worden. Bij onderhandelen gaat het over:

- Samen oplossingen bedenken en vervolgens samen een oplossing kiezen, die u samen gaat uitproberen.
- Duidelijke afspraken maken over wat u samen hebt besloten, bijvoorbeeld een heldere taakverdeling in het gezin of de tijden waarop uw kind thuiskomt.
- Evalueer na een paar weken om te beoordelen of de afspraak het gewenste resultaat heeft. Zo niet, onderhandel opnieuw en stel de afspraak bij. Zet de gemaakte afspraken op papier en hang ze zichtbaar op.

Bijbels vertrouwen

Vertrouw in de opvoeding van uw kind op de Heere God en leg uw zorgen en problemen voor Hem in gebed neer. Bid hardop met elkaar in het gezin en bid ook voor uw kinderen. De Heere God wil gekend worden in uw zorgen. “Vertrouw op den Heere met uw ganse hart, en steun op uw verstand niet, ken Hem in al uw wegen en Hij zal uw paden recht maken.” (Spreuken 3: 5 en 6)